

Ronebanans trafikering.

Länstyrelsen har till väg- och vattenbyggnadsstyrelsen ingivit yttrande öfver N. O. Nilssons och J. E. Nilssons m. fl. i Rone bekanta framställning om förstädgårdar för innehavaren av Ronehamn-Hemse järnväg att sätta järnvägen i stånd och driva densamma.

Länstyrelsen erinrar om, att järnvägen försåts å exekutiv auktion i Visby den 14 januari i år. Försäljningen har egt rum i den ordning, som stadgas i k. förordningen den 15 oktober 1880 rörande bl. a. förvaltning av järnväg under konkurs samt gällande utskningslag.

I och med detta köp borde sålnda de rättigheter och skyldigheter, som lagligen äro bundna vid fastigheters, öfvergå på den nya ägaren.

På frågan huruvida och i vad mån en ny ägare av järnvägen skulle vara bunden av de villkor, som äro förenade med den förutvarande ägaren av järnvägen beviljade koncessionen, har länstyrelsen icke ingått vid auktionen eller ansett sig äga att ingå.

Tvifvelutan är det av sj ringa betydelse för orten att järnvägen fortfarande trafikeras, vadan det är önskligt att åtgärder i sådant syfte vidtagas, i den mån så kan ske med stöd av koncessionen.

I en till k. m:t ställd skrivelse har järnvägens nuvarande ägare, handelsaktiebolaget Ekonomiska, uttalat sig i ärendet.

Bolaget protesterar föret mot en uppgift, som sökandena ha i sin ansökan, nämligen den, att det vid försäljningen av järnvägen tillkännagavs, att den försåldes med den rätt, varmed föregående ägare innehafte densamma. Detta påstående beströkas av bolaget som sanningslöst.

Det vore väl anständig — heter det vidare i skrivelsen — om det skulle lyckas några enskilda personer att förmå k. m:t på administrativ väg giva föreskrifter eller föreskriva åtgärder, varigenom icke blott enskild äganderätt kränktes, utan jämväl ekonomiskt betungande påståenden skulle kunna påtvingas enskild person eller juridisk person.

«Därest vederbörande emellertid numera — om och sent — kommit till insikt om nödvändigheten att ha järnvägen trafikerad, lära de ej, då de förmodligen äro det lönlösa i en process, ha annan utväg öppen än andra privatmän, som underlåtit att göra en god affär, d. v. s. finna sig uti att göra en sämre, därest de i allt fall finna det med sin fördel förenligt att äga järnvägen för att kunna å densamma löka trafik.»

Ovanstående bolagets skrivelse ha N. O. Nilsson, J. E. Nilsson i Rone m. fl. sett i tillfälle att taga del av och däröfver avgiva förklaring. I deras skrivelse som även är ställd till k. m:t beströkas bolagets påståenden beträffande tillkännagivandet vid auktionen och åberopas styrka intyg av vid auktionen närvarande parsoner.

Sökandena yttra bl. a. «Vilka konsekvenser skulle icke följa därav, att genom en exekutiv auktion alla bestämmelser, som gälla för järnvägar och tillkomma för att för all framtid trygga att en järnväg användes för det ändamål, varför den blivit anlagd, upphävas. Vinnas genom att inroparen på exekutiv auktion av Ronehamn-Hemse järnväg fritt får förfoga öfver järnvägen och dess tillhörigheter ett prejudikat för att här finnas ett kryphål, varigenom innehavaren av en järnväg kan komma ifrån sina förpliktelser, torde det icke dröja länge, innan ett stort antal järnvägar inom landet komma att dela det öde, som nu hotar Ronehamn-Hemse järnväg.»